

Antiklerikalizmus a jeho barbarská tvár

Marcin Jendrzejczak

23. novembra 2019 ✝ Spoločnosť

Horiace kostoly v Chile, zneuctené chrámy vo Francúzsku, útoky na kňazov v Poľsku(!). Antiklerikalizmus v západnom svete čoraz väčšmi ukazuje svoju barbarskú tvár. Dnes radikálni ľavičiari útočia na kostoly a kňazov - zajtra prídu na rad veriaci.

Foto: Mexiko, vražda kňaza

Minulý piatok banditi vyplienili v Santiagu, hlavnom meste Chile, katolícky kostol, vyhodili z neho obrazy a sochy Pána Ježiša, Matky Božej a svätých, ktoré potom podpálili. Je to dielo pravdepodobne ľavičiarskych vandalov. Kostol Nanebovzatia Panny Márie z 19. storočia v centre mesta bol takmer úplne zničený. Ľudia hovoria, že to nie je jediný vypálený chrám. Tieto informácie je však ťažké overiť na takú diaľku. Je však známe, že v roku 2018 došlo k podpaľovaniu chrámov pred pápežovou návštevou.

Ničenie a zneuctovanie kostolov však nie je len čilské špecifikum. 10. novembra 2019 došlo k znesväteniu kostola Tonnay-Charente v západnom Francúzsku. Neznámi páchatelia rozbili svätostánok a pokradli hostie s monštranciou. Taktiež porozbýjali sochy, zvalili kríž a zničili sošku sv. Jozefa nosiaceho dieťaťo Ježiša. K tomuto zámernému znesväteniu došlo niekoľko minút predtým, ako veriaci začali prichádzať do chrámu.

Bohužiaľ to nie je ojedinelý prípad. V januári 2019 v Avignone vstúpil do kostola Saint-Agricol človek, zničil sochu anjela a vyniesol stoličky a lavice za účelom, ktorý poznal iba on.

Niektoré prípady sú záhadnejšie. Napríklad v roku 2018 požiar zničil kostol sv. Jakuba v Grenobli – oficiálne v dôsledku skratu v elektrickom systéme. Zaujímavé je však to, že iba niekoľko dní predtým sa na stenách našli poburujúce nápisy potratových aktivistov. Tamojší farár na druhej strane organizoval cestu do Paríža pre farnosť, aby sa zúčastnili na pochode za život.

Podľa TVP Info boli v roku 2016 v regióne Île-de-France zničené dva katolícke chrámy. Pravdepodobne zámerne. Na druhej strane *Observatórium Christianophobia* zasa odhaduje, že len vo Francúzsku v roku 2018 došlo k 315-tim protikatolíckym útokom, ale je ťažké robiť presné odhady.

K tomuto počtu treba pripočítať udalosti, ktoré, aj keď sú výsledkom náhody, majú v sebe ohromný symbolický náboj a antiklerikálom spôsobili radosť. Hovoríme o požiari katedrály Notre-Dame vo Francúzsku a o udalosti z Holandska, kde vyhorel novogotický kostol Narodenia Matky Božej v tamojšom Hoogmade. Hoogmade je jednou z posledných bást katolicizmu v krajine, v ktorej dominuje ateizmus a protestantizmus.

Antiklerikalizmus nad Vislou

Z temných oblastí západnej Európy prejdime teraz nad Vislu. Nanešťastie aj tu sa šíri antiklerikalizmus alebo skôr jednoducho antikatolicizmus. Zelenou pre neho boli filmy ako „Kler“ od Wojciecha Smarzowského a tiež „Nepovedz to nikomu“ od bratov Sekielskich. Invázia antiklerikalizmu sa neobmedzuje iba na kinosály alebo internet. Antiklerikáli sa so sebe vlastnou drzosťou objavujú aj na uliciach poľských miest. Na jar 2019 rozširovali zneuctený obraz Matky Božej s dúhovým logom. Koncom apríla 2019 v Płocku rozhadzovali neznámi páchatelia okolo kostola plagáty s rúhavým obrazom Panny Márie Čenstochovskej. Mária a Ježiško na nich mali svätožiari vo farbách dúhy.

Počas sprievodu homosexuálov v Gdansku zase účastníci držali grafiku obscénnym spôsobom zneuctujúcu Najsvätejšiu sviatosť. Okrem toho sa odvážili vulgárne imitovať eucharistickú procesiu a šírili plagáty urážajúce Matku Božiu z Čenstochovej. Ani chrámy, ktoré oddávna boli miestami azylu, dnes nie sú úplne bezpečné. V roku 2019 bol znesvätený kostol sv. Maximiliána v Koníne a zničený susedný pamätník hrdinského patróna – muža, ktorý v koncentračnom tábore dal život za svojho blížneho.

V roku 2019 čoraz častejšie dochádza k útokom na kňazov. Napríklad v Mosine (Veľkopoľsko) traja mladí muži zmlátili miestneho vikára. Mladiství údajne pili alkohol, fajčili cigarety a močili v arkáde kostola. Keď ich kňaz napomenul, zbili ho. Veľký ohlas vyvolal aj prípad surového násilia proti kňazovi Aleksandrovi Ziejewskemu.

Aj keď tieto útoky nemajú ešte zatiaľ smrteľné následky, môže to byť len otázka času. Keď koncom septembra 2019 účastníci propagátorskej manifestácie podpálili katedrálu v Mexiku, udalosť poburujúcim spôsobom komentoval ľavicový aktivista Dawid Winiarski. „Katedrála horí, na kňazov ešte príde rad,“ napísal na Twitteri.

Masky spadli

V istom zmysle vlna protikresťanských útokov neprekvapuje. Veď ako povedal Pán Ježiš: „Ak mňa prenasledovali, budú prenasledovať aj vás“. Profanácie sú často dielom niektorých priaznivcov hnutia LGBT, očividne stojacich na opačnej strane ako doktrína prirodzeného práva obhajovaná Cirkvou. Celé roky sa snažili ukazovať príjemne sa usmievajúcu tvár. Dnes masky padli.

Vďaka tomu vidíme, že usmievavá maska revolucionárov iba zakrýva nenávisť voči svojim oponentom. Za frázami o mierumilovnej diverzite je násilie – fyzické aj symbolické. A za heslami o tolerancii sa skrýva fanatizmus s ostrým zameraním na tých, ktorí myslia inak.

Foto: Francúzska revolúcia

Antiklerikalizmus a totalitarizmus

Výbuch antiklerikalizmu v krajinách západnej civilizácie vrátane Poľska vzbudzuje vážne obavy u ľudí, ktorí sú, hoci iba zbežne, oboznámení s modernými dejinami. Prečo? Pretože takmer neoddeliteľne je spojený s totalitarizmom a násilím. O tom sa mohli presvedčiť obyvatelia Francúzska v 18. storočí, keď v ňom zúrila protikatolícka revolúcia. **Keď sa obyvatelia jednej z provincií - Vendée - vzchopili, aby bránili kráľa, vieru a kňazov, stali sa tak obeťami prvej genocídy v dejinách modernej Európy. Republikánske hordy, nie náhodou nazývané pekelné kolóny, nikoho nešetřili. „Vendée už neexistuje, občania republikáni! - triumfálne ohlasoval revolučný generál François Joseph Westerman. - Spolu so svojimi ženami i deťmi zhynul pod naším mečom Slobody! Podľa rozkazov, ktoré ste mi dali, som drvil deti kopytami, masakroval ženy... Zľutovanie je revolúcii cudzie“, dodal.**

Aj v období španielskej občianskej vojny (1936 – 1939) dochádzalo k antiklerikálnemu besneniu. Revolucionári vtedy ukazovali svoje odporné tváre, profanovali chrámy a vraždili tisíce kňazov, rehoľníkov a rehoľníčok. Treba spomenúť aj temné desaťročia slobodomurárskej vlády v Mexiku.

Antiklerikalizmus a prenasledovanie kresťanov boli charakteristické aj pre komunistov – čo je všeobecne známa vec. Menej ľudí však vie o aspiráciách národných socialistov v Nemecku – o čom svedčia články uverejnené v novinách „Der Stürmer“. Človek skutočne žasne, že zatiaľ čo hoci len drobné prejavy antisemitizmu sú (správne) odsudzované, antiklerikalizmus akoby patril k všeobecnému bontónu!

Vysvetlenie spojitosti medzi totalitarizmom a antiklerikalizmom je jednoduché – totalitné režimy neznášajú konkurenciu svojej ideológie zo strany náboženskej viery. Štát nenávidí konkurenčnú cirkevnú autoritu a prívrženci utópií vždycky nenávideli náboženstvo, ktoré učilo, že **v tomto „slzavom údolí“ nie je možné dosiahnuť plné šťastie.**

Zneužívania zo strany duchovenstva a antiklerikalizmus

Vráťme sa však do našej doby. Sexuálne zneužívanie zo strany kňazov je fakt a potvrdzujú ho aj poprední ľudia Cirkvi (aj keď médiá neraz tento problém prehnane zveličujú). Určite neprispieva k upokojeniu antiklerikálnych nálad. Katolícka odpoveď však spočíva v stigmatizácii konkrétnych prípadov a činení pokánia, ako aj v ohlasovaní správneho učenia Cirkvi. Ľavicová reakcia na druhej strane rozširuje obvinenia na celé duchovenstvo, na samotnú inštitúciu kňazstva, a teda jednoducho na katolicizmus. Je to stará revolučná taktika.

Už Martin Luther v mene boja proti predaju odpustkov negoval celú inštitúciu hierarchickej Cirkvi. Zneužívania jednotlivých monarchov boli navyše dôvodom fanatického boja proti všetkým monarchiám (vrátane dobrých) a zlé praktiky kapitalistov slúžili ako dôvod na zavedenie zločineckého systému socialistickej diktatúry. Podobne aj dnes slúži sexuálne zneužívanie drvivej menšiny kňazov ako zámienka boja proti kňazstvu ako takému. Revolucionári nepoznajú – alebo nechcú poznať -, rímsky princíp *abusus non tollit usum* (zneužívanie neruší právo používania). Namiesto reformy tradičných inštitúcií ich chcú zničiť.

Je potrebné uvedomiť si, že boj proti kňazom je v podstate bojom proti Cirkvi – a proti nám, veriacim laikom. „Ak chce svet zničiť náboženstvo, začína útokmi na kňazov, pretože tam, kde nie je kňaz, už niet viac obety a niet náboženstva,“ hovoril svätý Ján Mária Vianney. Nepriatelia kresťanstva a západnej civilizácie sú si toho vedomí. V krajinách, v ktorých katolíci stále tvoria väčšinu, ľavičiari nebudú proti nim priamo vystupovať. Namiesto toho budú vbíjať klin medzi veriacich a ich duchovných. Po protestantskej, francúzskej, bolševickej a morálnej revolúcii prichádza piata revolúcia – tentokrát už otvorene satanská.

Je najvyšší čas, aby sa katolíci postavili proti vlne urážok, profanácií a fyzických útokov proti kňazom v Poľsku i v Európe.

Je čas, aby sa obrancovia západnej civilizácie rytiersky postavili na obranu svojich kňazov, chrámov a náboženských symbolov.

Je najvyšší čas, aby všetci ľudia dobrej vôle protestovali proti pliaga barbarstva, ničeniu dedičstva a pohŕdaniu človekom.

Kým nebude neskoro.

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/antiklerikalizmus-a-jeho-barbarska-tvar/>